

Barbora

Nejhorší jsou rána, kdy se vzbudíte a v hlavě vám hraje písnička nebo znělka z reklamy, kterou nesnášíte. Třeba jako mně dneska. Vlastně je to fascinující – než si vůbec stačím uvědomit, že právě probíhá proces probouzení, že se jmenuju Barbora a mám u pusy zaschlou slinu, v uších už mi naprosto zřetelně zní „Sconto nábytek, bytu i kapse na míru“. Ať člověk chce, nebo ne, tohle mu dost jasně definuje i zbytek celého dne.

Nikdy jsem bohužel nebyla ten typ holky, co se posadí na posteli s lehkým sexy rozcuchem, protáhne se, župan jí oblečou srnky a ona na první pokus vyfotí ranní #nomakeup selfie, za kterou dostane dvě stě lajků, než dojde do koupelny. Jsem spíš ten typ holky, co se ráno bojí podívat do zrcadla, na zůstatek na účtu a do lednice. Vlastně se bojím skoro všeho. V lesklejch magazínech pro ženský, který nosí fejkovou Vuittonku, o tom teď hodně píšou, říkaj tomu úzkosti a je asi in jima trpět. Milá ženo, vyhrab z kasičky sto tisíc, kup si za to rtěnku Chanel, bavlněný tričko Karl Lagerfeld, kabelku s bambulí, buď divná, choď k psychologce, zobej nějaký neškodný antidepresiva a hodně o tom vyprávěj kámoškám v centru na kafi za osmdesát korun. Hnusnej náramek s přívěskama ti příťa zabalí pod stromeček, takže se neboj, že bys snad někdy v životě byla něčím zajímavá.